

ת"פ 60004/01/22 - מדינת ישראל ע"י נגד משה ויצמן (עוצר) ע"י

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 22-01-60004 מדינת ישראל נ' ויצמן(עוצר) ואח'

לפני כבוד השופט הדר רוזנברג שיינרט
בעניין: המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עזה"ד רועי לוס
נגד
הנאשם משה ויצמן (עוצר) ע"י ב"כ עזה"ד אביה כהן

גזר דין

רקע והעובדות הכרичות לעניין-

1. הנאשם הורשע, בתום ניהול משפט הוכחות, בביצוע עבירות של שוד מזוין בחבורה, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), התפרצויות בנסיבות חמימות, עבירה לפי סעיף 406(ב) ו- 408 לחוק העונשין ותקיפת זקן, עבירה לפי ס' 368(א) לחוק העונשין.

בהתאם לממצאי הכרעת הדיון, עובר ליום 22.12.21 קשו הנאשם וסימון אוחזין (להלן: "הנאשמים" ו- "אוחזין" בהתאם) קשר פלילי, שמטרתו לפרק לביתה של הגבר פריאל זונה, ילידת 1947 (להלן: "המתלוננת"), ברחוב דוד אלעדר 6 כניסה א' ברמלה (להלן: "הדירות"). במסגרת הקשר ולשם קידומו, הגיע הנאשם ביום 22.12.21 לחנות "עמאра סנטר בע"מ", ברחוב יחזקאל 4 ברמלה, ורכש חבל באורך 20 מטר שבאמצעותו ניתן להשתלשל מגג הבניין אל חלון הדירה.

ביום 28.12.21 סמוך לשעה 01:49 הגיעו הנאשם ואוחזין לבניין כשהם מצוידים בפריטים הבאים: חבל, רתמת גוף, סכין מסוג אולר, מברג וטלפונים סלולריים ללא בעלות קר שאינם ניתנים לזיהוי בעלייהם. כן הגיעו הנאים עם ביגוד לצורכי הסווואה הכלול כפפות וכיסוי פנים עם חורים בפה ובעיניים.

הנאשם ואוחזין עלו לגג הבניין דרך כניסה ב', קשרו את החבל לעמוד ברזל מקובע, ושלשלו אותו אל עבר חלון המטבח בדירה. סמוך לשעה 03:00, ירד הנאשם באמצעות החבל מגג הבניין אל חלון הדירה, שבר את תריסי החלון ונכנס לדירה דרך פתח החלון.

אותה עת התעוררה המתלוננת ולמשך רעשיהם מכיוון החלון נגשה אל החלון, הבחינה בנאים והחלה לצעוק. הנאים התקרבת אליה, הורה לה להפסיק לצעוק, אז תקף אותה בכרך שטער על פניה, הצמיד סכין אולר לצווארה, קילל אותה במילה "זונה" ודרש ממנה להפסיק לצעוק ולתת לו את הזאב והכסף שברשותה.

המתלוננת נאבקה בנאים עד שהסכין בה אחז נשברה ונפללה לארץ. כתוצאה לכך נפצעה המתלוננת בשפתיה ובכף
עמוד 1

ידה ודימהה. הנאשם הסיר בכוח את התכשיטים שהיו על גופו של המתלוננת, בהם עגילי זהב מאוזניה, שרשרת זהב מצווארת וצמידים שהיו על ידה (להלן: "התכשיטים").

בשלב זה, קרא הנאשם לאחיוון וזה נכנס לדירה סמוך לשעה 05:30 וישב ליד המתלוננת כשבידו מברג, בעוד הנאשם החל לחפש רכוש נוסף בדירה. במהלך החיפוש אחר רכוש הפק הנאשם את הדירה ויצר בה כאוס מוחלט בכך שפתח ארוןות ומגירות, השליך את תכולתם לרצפה ופירק את כסוי המזגן. מעט לעת התקרב הנאשם למתלוננת, הכה בפניה שוב ושוב וכן היכה אותה ברגלה וגרם לה לחבלות, תוך שדרש ממנה לגלות לו היכן מוסתר רכושה. כל אותה העת ישב אחיוון בצדם למתלוננת כשהוא אוחז בידו מברג. בנוסף, איים הנאשם על המתלוננת בכך שהיא לא תריג את המתלוננת באמצעות המברג שאחζ, אחיוון דרש מהמתלוננת לתת את הזhab שברשותה כדי שלא תיפגע.

במהלך הדברים, איימו הנאשם ואחיוון להרוג את המתלוננת אם לא תעננה לדרישתם וכן איימו להציג אותה באמצעות בנזין ואף שפכו מים על הרצפה בניסיון להציג מצג שווה כאילו שפכו בנזין ובכוונותם לשרוף את הדירה על תכולתה כשהמתלוננת בפנים. בין היתר, חסם הנאשם את פיה של המתלוננת באמצעות יריית בד עד שחששה כי היא נחנקת והסירה את הבד מפניה.

בשל מעשי הנאשמים, אמרה המתלוננת לנאים כי יש כסף בארכנק והציבעה על מקום הארכנק בדירה. הנאשמים לקחו סך של 1,500 ₪ מהארנק, טלפון סלולרי מסווג שנמצא בדירה ורכוש נוסף השיר למתלוננת (להלן: "רכוש").

סמוך לשעה 05:00 לקחו הנאשמים את מפתחות הדירה ויצאו מהדירה כשברשותם התכשיטים והרכוש, תוך שהותירו את המתלוננת שרואה על הרצפה פצועה ומדממת. הנאשמים נעלמו את המתלוננת בדירה ואיימו עליה כי אם תצעק יחזרו ויירגנו אותה.

כתוצאה מהמעשים נחבלה המתלוננת בפניה וביידה ונזקקה לטיפול רפואי בבית החולים.

2. שותפו של הנאשם, אחיוון, הודה בעבירות המוחסוט לו בכתב אישום מתוקן שהוגש בעניינו ונגזרו עליו 6 שנות מאסר בפועל לצד עונשה נלוות.

ראיות לעונש

3. מטעם המאשימה הוגש גילוון הרשעות קודמות (ת/137), פلت מעקרים (ת/138), גזר דין המכיל מאסר מותנה מת"פ (שלום רמלה) 4238/06 (ת/139), החלטת ועדת שחרורים בעניינו של הנאשם (ת/140) ופסק דין בעניינו של הנאשם (ת/141). כן נשמעה בתה של המתלוננת, הגב' צהלה יונה.

הגב' יונה, אשר העידה אף במהלך שמייעת ראיות התביעה, בקשה לגורע עונשה מחמירה על הנאשם נכוןות התנהגותו כלפי המתלוננת. העדה תארה כי אף שמצוב אימה השתרפ במעט בזמן שחלף מאז האירוע, הרי שלאחר ארבעי-ה-7 לאוקטובר חלה נסיגה במצבה, היא סובלת מסיטים ואיננה ישנה. העדה שבה והדגישה כי לפני השוד הייתה המתלוננת אישא שמחה ופורחת ולאחריו לא שבו חייה להיות כהיאו.

4. מטעם ההגנה הוגש מסמך המתייחס למצבו הרפואי של הנאשם (נ/8) וכן נשמעה בתו של הנאשם הגב' לי ויצמן.

הגב' ויצמן מסרה כי היא מאמינה בחפותו של הנאשם ובקשה כי בהמ"ש ינוג בomidat hrachim. עוד מסרה העדה, כי מאז מעצרו של הנאשם, מתמודדת משפחחתו של הנאשם עם מצב לא פשוט מבחינה כלכלית ו מבחינת תוחשת הביטחון האישית בבית.

תמצית טיעוני הצדדים-

5. ב"כ המאשימה, עו"ד רועי לום, טען כי הנאשם היה שותף לשוד מזון מותחכם, שבוצע בחבורה, תוך שימוש בנשק קר, נגד קשייה בת 75. הנאים בחנו את הזרה, הצדידו מביעוד מועד בחבל לצורך השתלשות מגג הבניין לדירת המתלוננת, באולר, במברג, בכפפות וবגדים הסואנה. עוד נטען, כי מרגע כניסהו של הנאשם לדירת המתלוננת, במהלך כשבועיים, במלכו היכה הנאשם את המתלוננת, הצמיד סכין לצוואריה, נאבק בה עד שנפצעה, תלש תכשיטים מגופה ואף חסם את פיה עד שהצלילה להסר את החסימה. פרט לאלימות הפיזית, איים הנאשם להרוג את המתלוננת ובהמשך אף יציר בפניה מצג שווה בדבר כוונת הנאים להציג את הדירה ככל שלא תענה לדרישתם. צוין, כי נסיבה נוספת לחומרה הכרוכה בעובדה שהנאשמים הותירו את המתלוננת החובליה שרואה על הרצתה ונעלמה בדירה, לאחר שניטלו ממנה מפתחות הדירה, רכוש ומכשיר טלפון נייד. מבחינת הנזק שנגרם כתוצאה מן העבירות, הפנה עו"ד לוטס לדברי בטה של המתלוננת.

לשיטת המאשימה, מעשו של הנאשם חמורים במידה ניכרת מalto של שותפו לעבירה ומשכך יש לקבוע לגבי מתחם עונש הולם חמוץ מזה שנקבע לגבי אוחזין. נטען בהקשר זה, כי מן הראיות עולה שה הנאשם הוא הרוח החיה והעבריון הדומיננטי בפרשה, הוא שהכיר את המתלוננת ומשפחותה ובחר בה כקורבן העבירה, הוא שרכש את החבל ששימש לביצוע ההתפרצויות לדירת המתלוננת, הוא שהביא את הרכב ששימש להגעה לזרה ולמלחמות ממנה, הוא שהשתלשל מגג הבניין ופרץ פיזית לדירה והוא היחיד שנקט באלימות פיזית כנגד המתלוננת הן מיד לאחר הפריצה לדירה והן בזמן בו שהוא שני הנאשמים בדירה. הפרקליט הפנה לפסיקה לעניין העונש וגורס כי מתחם העונש ההולם נע בין 16-10 שנים, לצד מאסר מוותנה ופיצוי למATALONNTA.

באשר לגזירת הדין בטו"מ המתחם, מבקש לגזר את דינו של הנאשם ברף העליון של המתחם וזאת נוכח הטעמים הבאים: עברו הפלילי המכבד של הנאשם, הכול בוחבו שתי עבירות שוד, עבירה של ניסיון רצח ועבירות נוספת; העובדה שעונש מאסר מוותנה והיות הנאשם אסיר לראשונה לא הרתיעו את הנאשם מלשוב לסورو; דפוסיו העבריאניים של הנאשם, הזמן הקצר יחסית שחלף מאז שחררו מהכלא ועד לביצוע העבירות והעובדת שקיבל בעבר הזרמנויות חריגות מבתי המשפט וממועדת השחרורים ולא השכיל לנצלן על מנת לעלות על דרך הירוש; אופן ניהול המשפט ע"י הנאשם, לרבות הباءת בטו הקטינה לעדות, על גרסה שלא בא זקרה קודם לכן.

המאשימה עותרת להפעיל את עונש המאסר המותנה במצטבר לעונש שייגזר על הנאשם בתיק זה.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד אבי כהן, הפנה לכך שבבמה"ש קבע מתחם עונש הולם שנע בין 9-5.5 שנים מאסר בעניינו של אוחזין ולכך שהמאשימה לא ערערה על גזר הדין האמור. לשיטת ההגנה, יש לגזר על הנאשם עונש שאינו עולה בהרבה על עונשו של שותפו, שכן השניים הורשו באותו עבירות. הסגנור בקש לזקוף לזכותו של הנאשם את מצבו הרפואי, את

העובדת שוויתר במהלך ניהול הנסיבות על שמיית עדות המתלוונת ואת השפעת המעצר והמאסר על משפחת הנאשם ועל מצבה הכלכלי. הסגנון הגיש פסיקה מטעמו ועתר להשיט על הנאשם עונש שלא עולה על 7 שנות מאסר. ב"כ הנאשם לא חלק על כך שעונש המאסר המותנה מת"פ (שלום רملיה) 4238/06 בר הפעלה במקורה דין, אולם ביקש להפעיל את חלקו בחופף וחלקו במצטבר.

7. בדברו האחרון אמר הנאשם שהוא חף מפשע שהמשטרה תפרה לו תיק בשל עבורי הפלילי. הנאשם ביקש להתחשב בו וbearבע בנותיו.

דין והכרעה-

8. בהתאם לסעיף 40ב לחוק, העיירון המנחה בענישה הנה קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו מיידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם שומה על ביהם"ש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירות כאמור בסעיף 40ט לחוק.

9. הערכים המוגנים בעבירות בהן הורשע הנאשם הם ההגנה על שלמות הגוף, ההגנה על שלות הנפש וכבוד האדם, ההגנה על הקניין והשמירה על הביטחון האישי.

בע"פ 280/23 מ"י נ'23 (Abker) (להלן: פס"ד Abkert), קבע ביהם"ש العليון בהקשר זה את הדברים הבאים:

"בית משפט זה שב ועמד על חומרתן הרבה של עבירות השוד. אלה, פוגעות במידה קשה בתחושת הביטחון הציבורית והסדר הציבורי (ע"פ 1074/20 מוחSEN נ' מדינת ישראל, פסקה 16 לפסק דין של חברתי השופטת ג' כנפי-שטייניץ [פורסם בנובו] (20.7.2022)), כמו גם בכבודם וקניןיהם, ולעתים גם בגופם, של אנשים תמיימים אשר נקרו מבלי משים בדרכו של השודד (ע"פ 475/20 סורני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 [פורסם בנובו] (13.7.2022)). פוגעות אלה אף מותירות, לא אחת, תחשות של טראומה וחרדה בגין העבירה אשר מלאות אותן זמן ממושך (ע"פ 1167/21 חוג'יראת נ' מדינת ישראל, פסקה 11 [פורסם בנובו] (31.5.2021)).

חומרה יתרה טמונה ביצוע עבירות שוד כלפי אוכלוסייה המבוגרים והקשישים. שכן, הפגיעה דזוקא באוכלוסייה זו געוצה בתפיסה כי הנמנאים עליה יהיו "טרף קל", ומשכך היא משקפת אנטו-חברתיות עמוקה ומגלמת אכזריות ואדיותות לחומרת הפגיעה בגין העבירה (ע"פ 4777/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 25 [פורסם בנובו] (10.1.2018) (להלן: עניין פלוני); ע"פ 1660/19 Kvartskhava נ' מדינת ישראל, פסקה 8 והאסמכתאות שם [פורסם בנובו] (23.10.2019) (להלן: עניין Kvartskhava) (פסקה 7, הדגשת שלי - ה.ר.ש.).

10. בჩינה של נסיבות ביצוע העבירות מצביעה על פגיעה משמעותית וקשה בערכים המוגנים. הנאשם, אשר הכיר את המתלוונת ואת בני משפחתה, בחר לפרוץ לדירתה באישון לילה, לאחר בchina של הזירה ותכנון

מוקדם לפניו, שככל הנסיבות מבעוד בחבל באמצעותו ניתן היה להשתלשל מגג הבניין לדירה, בתרמת גוף, בסכין מסוג אולר ובמברג. מחשבה השקרה באיתור החלון היחיד שלא היה מסווג בדירה ובנכיתה אמורים למנעת גילויים ותפיסתם של הנאים, תוך שהנאים הצביעו בטלפון סלולריים ללא בעלות שלא ניתן לזהות את בעלייהם, בכפפות ובכיסוי פנים. בהקשר זה אוסף, כי אף שקשורת הקשר הייתה לביצוע התפרצויות לדירה, ולא לביצוע שוד, הרי שעת הביצוע שנבחרה (3:00 לפנות בוקר), לצד הנסיבות בסכין, במברג ובכיסוי פנים, מצביעים על כך שהנאים לקחו בחשבון אפשרות שהיא אדם בדירה ונערכו לקראתה.

ראשיתו של האירוע בכניסת הנאשם לדירה **לבדו** דרך חלון. הנאשם הבחן במלוננט, שהחלה לצחוק, התקרב אליו, הורה לה להפסיק לצחוק, אז תקף אותה בכר שטן על פניה, הצמיד סכין אולר לצווארה, קיל אוטה במילה "זונה" ודרש ממנו לחתם לו את הזהב והכסף שברשותה. חרף גילה ופער הכוחות בין השניים, נאבקה המלוננט בנהם עד שהסcin בה אחץ נשברה ונפללה לאדמה, המלוננט נפצעה בשפתיה ובכף ידה ודיממה. הנאשם לא נרתע מפציעת המלוננט המבוגרת, אלא המשיך במעשייו והסיר בכוח את התכשיטים שהיו על גופה.

כ-50 דקות לאחר שנכנס לדירה לבדוק, הזמין הנאשם את אוחיזו להיכנס לדירה. הנאשם החל לחפש רכוש נוסף בדירה בעת שאוחיזו ישב ליד המלוננט כשמברג בידו. במהלך חיפושו אחר רכוש, הפרק הנאשם את הדירה ויצר בה כאוס מוחלט בכר שפתח ארונות ומגירות, השליך את תוכלתם לרצפה ופירק את כסוי המזגן. מעט לעת התקרב הנאשם למינון, הכה בפניה שוב ושוב וכן היכה אותה ברגלה וגרם לה לחבלות, תוך שדרש ממנו לגלות לו היכן מוסתר רכושה. בנוסף, איים הנאשם על המלוננט בכר שהורה לאוחיזו להרוג את המלוננט באמצעות המברג שאחץ בידו.

הנאים לא הסתפקו באיום על המלוננט הקשישה באמצעות המברג, אלא איימו עלייה באכזריות יתרה להחיטתו בתוך הדירה, תוך שניסו להציג מצג שווה כאלו שפכו בנזין במקום. עוד במהלך השוד, חסם הנאשם את פיה של המלוננט באמצעות ירידת بد עד שהוא חשה שהיא נחנקת והסירה את הבד מפניה.

נקיטה באלים חזרה לפני אישה בגילו של המלוננט, לרבות הצמדת סכין לצווארה, חסימת פיה ואיום עלייה באמצעות מברג, הנם מעשים בעלי פוטנציאל נזק ניכר לבריאותה של המלוננט והוא עלולים, בהינתן תנודות כאלו או אחרות מצד המלוננט, להוביל לתוצאות הרות אסון.

נקל לשער את האימה, הפחד, ההשפלה ותחושת חוסר האונים שאחזו במלוננט הקשישה במהלך האירוע מושא כתוב האישום. המלוננט אשר עשתה מאמץ להיאבק בנהם, הייתה נתונה כשותפים לתקיפה פיזית מצד הנאשם, ולאוימים מסוימים שונים על חייה, לרבות באמצעות נשך קר מסוג סכין ומברג, מצד שני גברים צעירים ממנו וחזקים ממנו. משך הזמן בו שבו הנאים בדירת המלוננט והפעילו כלפי איזומים ואלים, שענו חריג, מהווים נסיבה לחומרה במקורה דן.

נסיבה נוספת לכך שהיא בעובדה שאלף לאחר שהשלימו את זממם, שעתיים אחרי שהנאים נכנס לראשונה לדירה, לא גלו הנאשם כללה אונסית כלפי המלוננט, אלא הותירו אותה, חרף גילה, שרועה על הרצפה מצועה ומדמתה, תוך שלקחו את מפתחות הדירה ונעלמו את המלוננט בתוכה, באופן המקשה על הצעקה עזרה, לא לפני שבזו ואיימו על המלוננט לבל תצעיק לעזרה אחרת יחויבו לדירה וירגנו אותה.

הנאים היה הרוח החיה ומוביל האירוע, שכן הוא שהיה בעל היכרות מוקדמת עם המלוננט, הוא שקבע ימים ספורים לפני השוד את החבל שיאפשר השתלשלות לדירה, הוא שהביא את הרכב ששימש לצורך הגעה לזרה והימלטות ממנו,

הוא שהשתלשל פיזית לדירה ופרץ אליה בכוח, הוא שנקט באלימות המתמשכת כלפי המתלוונת והוא שהוביל את האיוםים כלפיה. לא לモות להוסיף, כי היה זה הנאשם אשר נסף לאלימות כלפי המתלוונת, הפך את הדירה, השילר את תכולתה לרצפה והותיר את ביתה-מבצראה של המתלוונת במצב חסר סדר לחליוט. בהתנהלותו גילה הנאשם אכזריות ואדישות מוחלטת במצבה של המתלוונת והוא משקפת אנטית חברתיות עמוקה וכיור מוסרי רב.

מעשי הנאשם הביאו לנזק ממשי וקשה למතלוונת ולבני משפחתה. במהלך האירוע נגרמו למתלוונת חבילות בידיה ובפניה והוא נזקקה לטיפול רפואי. כן גנבו ממנו תכשיטים, 1500 ₪ וטלפון סלולרי. מעבר לנזק הממוני שנגרם למתלוונת (רק חלק מן הרכוש נפתח ווחזר לה בתום ההליך) ולחבלות שנגרמו בפניה ובידה, איקות החיים של המתלוונת לא שבה להיות כשהיתה לאחר השוד. בעקבות האירוע הטרואומי אורחות חייה של המתלוונת השתנו והתהפכו, לאחר שנוכחה לדעת כי ביתה כבר אינו מבצראה. כעולה מעדות במה של המתלוונת, המתלוונת עזבה את הבית לחודשים מספר ואף ביום היא מסרבת לשאות באחור ממנה פרצו לדירה, מגיפה תריסים, מתקשה לישון בלילה ומגלה חרדה וחוסר אמון בבני אדם. בני המשפחה שינו מהרגליםיהם והם נדרשים למאיץ מיוחד ולליוי צמוד של המתלוונת על מנת לסייע לה נוכח מצבה הנפשי.

בעירות בהן הורשע הנאשם, מתקיימות כל הנסיבות המכמירות המנוונות בסעיף 402(ב), בשים לב לכך שהשוד בוצע בחבורה, כשהנאשמים מצוידים בסכין ובמברג, תוך שהנאשם נאג במתלוונת באלימות והסביר לה חבילות. בהמשך לזאת, יש לקבוע כי המעשים נמצאים ברף הגבווה של עבירה השוד, והם מחיבים ענישה מכמירה, תוך מתן דגש למדיניות הענישה הרואה.

עוד אביהו, כי אף שהנאשם ושותפו אוחזין הורשו באוותן עבירות מבחינת סעיפי החיקוק, הרי שימושו של הנאשם וחילקו היחסី בביצוע העבירות חמורים באופן מהותי מלבד אוחזין, כמבואר לעיל. מעבר לכך הדומיננטי של הנאשם בתכנון ובריכישת החבל ששימש לביצוע השוד, יודגש בהקשר זה, כי בחלקו הראשון של האירוע, במשך כ-50 דקות, שבה הנאשם לבדוק בדירה, היכה את המתלוונת, סטר לה, הצמיד סcin' לצווארה, איים עליה ותלש תכשיטים מגופה, כאשר אוחזין כלל לא נכח במקום ומילא לא היה שותף למעשים. אף לאחר שהנאשם הזמין את אוחזין להיכנס לדירה, נמנע אוחזין מנקייטה באלימות פיזית כלפי המתלוונת, בעוד שהנאשם שב והיכה את המתלוונת וכן חסם את פיה באמצעות פיסת בד. בהמשך לזאת, אין בידי לקבל את טענת ההגנה, לפיה יש לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם זהה זהה שנקבע בעניינו של אוחזין. שומה על מתחם העונש ההולם שייקבע בעניינו של הנאשם לשקוף הן את מעשי העבירה הנוספים אותם ביצע הנאשם לבדוק מבלי שאוחזין היה שותף להם, הן את חלקו הדומיננטי בביצוע העבירות והן את דרגת היכיעור המוסרית שמצויה בינו באלימות הפיזית המתמשכת שהפנה הנאשם כלפי המתלוונת, בגיןוד לשותפו.

11. העבירה המרכזית בה הורשע הנאשם, עבירה של שוד מהוין בחבורה, לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, היא עבירה שהעונש הקבוע בצדיה הנו 20 שנות מאסר. בჩינה של רמת הענישה הרווחת בעבירות הדומות לעבירות בהן הורשע הנאשם מצביעה על הטלת עונשי מאסר בפועל לתקופות מהותיות. נקבע כי על העונשים שגורר בהם"ש לשקוף את סlidatha של החברה מן המעשים ולהרטיע עבריניים פוטנציאליים.

לשם המלצה ניתן להפנות לדוגמאות הבאות מן ההחלטה;

בע"פ 280/23 מ"י נ'18.5.23 (Abker), נדון עניינו של הנאשם שההורשע עפ"י הודהתו ביצוע עבירה של שוד

בנסיבות מחמירות ונגזרו עליו ביהמ"ש קמא 30 חודשי מאסר בפועל. דובר בכר שאותו נאשם הגיע בצהריי יום בסמור לשירותים בתחנה המרכזית החדשה בתל אביב-יפו, הגיע לאחרי המתлонנות, ולידת 1948, והכה אותה בראשה. כתוצאה מכך, המתلونנות נפלה על רצפת התחנה. בעודה שרואה על הרצפה הנאשם משך בחזקה את התיק שלו במטרה לגנוב אותו, אך המתلونנותacha בתיק בניסיון למונע ממנו לעשות כן. נוכח התגנות המתلونנות, וחירף עזקותיה, הנאשם המשיך לתקוף אותה בכר שבעט בה בגב, בחזה, בידים ובראש, ואמר לה, בכונה להפחידה, כי אם לא תעוזב את התקיק הוא ירוג אותה. לבסוף, הנאשם הצלח ליטול את התקיק שבו, בין היתר, טלפון נייד וכסף מזומן בסך 900 דולר ו-110 ש"ח, ונמלט מהמקום בריצה. כתוצאה ממשי הנאשם, למתلونנות נגרמו חבלות של ממש ובכללן פגיעה בראש, בחזה, בידים ובשפתיים, והוא פונתה לקבלת טיפול רפואי בבית חולים.

ביהמ"ש העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והחמיר את עונשו של הנאשם ל - 48 חודשי מאסר בפועל, בהדגישו את תפkid ביהמ"ש בהגנה על מבוגרים וקשישים מפני עבירות שוד.

יורר, כי רמת האלים הפייזית במקירה זה מעט חמורה יותר מזו שהופעלה כלפי המתلونת שבפניו, ברם מנגד בעניינו של הנאשם דן קיימות נסיבות לחומרה יחסית לאירוע מושא פס"ד שבנדון, לרבות התכונן המוקדם להתרפרץ לדירת מגורים בשעת לילה מאוחרת, הביצוע בצוותא, משך הזמן הממושך של הפגיעה בקשישה והשימוש בשתק קרב מסוג אולר ומברג.

בע"פ 2471/21 מ"י נ' ابو עירשה ואח' (16.1.22), נדון עניינים של נאים שהורשו על סמרק הודהם בשוד בנסיבות מחמירות ותקיפות זkan בצוותא, בנסיבות בעלויות קווים דמיון לענייננו. דבר בנאומים שהחלתו להיכנס לדירתו של מתلونן קשייש בבניין ולשוד א Tat רכושו. עת שהה המתلون בגוף בדירה, הגיעו אליו הנאים כשהם רעל פנים, עוטים כפפות, ברשותם סולם, ואחד מהם מחזיק בסכין. הנאשם נקשו על דלת הדירה, וכשהמתلون פתח אותה דחפו אותו וקרבו סcin לצוארו. בעודם בדירה, אימנו הנאשם על המתلون, דרשו ממנו לשמור על שקט והורו לו למסור להם את כספו. הנאשם ערכו חיפוש בדירה והיכנו את המתلون בפניו שלוש פעמים. בהמשך, סתמו את פיו של המתلون, כפטו את ידיו באמצעות סרט דבוק, ואימנו עליו כי מותם באם יוז. משאמיר המתلون כי אינו זוכר את הקוד לפתחת הכספית שלו הם תקפו אותו באמצעות מכות וסתירות. הנאשם נטלו מהדירה כספת, תכשיט מזבח ומשקפים ונמלטו. ביהמ"ש קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 40 ל-50 חודשי מאסר בפועל וגורר על הנאשם 45 חודשי מאסר בפועל. קיבלו את ערעור המדינה על קולת העונש, צין ביהמ"ש העליון כי באותו עניין מתקיימות כל הניסיות המחרירות המנוסית בסעיף 40(ב), בהינתן שהשור בצדדים נאים בחבורה, כשהם מצודים בסכין, ותו שנהגו במתلونן באלים ופצעו אותו. נקבע כי "מקרים כדוגמתם, הנמצאים ברף הגבוה של עבירת השוד, מחיבבים אותנו בהחמרה העונישה. במקרים המתאימים, על בית המשפט למת משקל מוגבר למדיניות העונישה הרואיה, ולא להסתפק אך בבחינת מדיניות העונישה הנוגגת" (פסקה 11 לפס"ד). **ambil למצוות את הדין, הווחמר עונשם של הנאשם ל - 63 חודשי מאסר בפועל.**

בע"פ 1985/1985 קוגן נ' מדינת ישראל (22.4.21), נדחה ערעורו של הנאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות ותקיפות קשיש. הנאשם ואחר נכנסו לביתו של קשייש שהוא בגבו בביתו, תקפו את הקשייש בפניו ובגוףו ונתלו סרך של 100,000 ל"נ. הקשייש נחבל ופונה לקבלת טיפול רפואי. בית המשפט קבע קבע מתחם עונש הנע בין 5 ל-8 שנות מאסר בפועל וגורר על הנאשם, נטל הרשות קודמות, שאינו בקשר הבהיר, עונש של **5.5 שנות מאסר בפועל**.

בע"פ 20/5642 סובח נ' מדינת ישראל (6.1.21), נדחה ערעורו של הנאשם שהורשע על פי הودאותו בעבירה של שוד בנסיבות חמימות. הנאשם ואחר נכנסו לביתה של קשישה בעודה ישנה במיטהה ומשכוי בחזקה את צמידי הזהב שענדיה. כאשר הקשישה התעוררה, הם ניסו לחנוק אותה באמצעות השמיכה, ובעקבות עזקותיה חדל מכך, ונמלטו מהמקום עם תכשיטיה. لكשישה נגרמו המטומות על ידה. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין 4 ל-7 שנים מאסר בפועל. הנאשם בשנות העשרים לחיו, לחובתו עבר פלילי, נדון לעונש של 5.5 שנים מאסר בפועל.

בע"פ 20/7275 אל טלאקה נ' מ"י (2.2.22) - נדון ערעורו של הנאשם, נטול עבר פלילי, אשר הורשע בהתאם להודאותו בעבירה של שוד בנסיבות חמימות לפי סעיף 402(ב) ונגזרו עליו 5 שנים מאסר. באותו עניין הנאשם הגיע עם אחר לדירת זוג קשישים, כשהם מצודים בכובען גרב ובכפפות וברשות האחים סכנן. השניים נקשו בדלת הדירה ומשפתחה המתלוונת את הדלת, האח צעק למטלונת "לא לצחוק", זינק לעברה, אחז בגבגדיה באחור הצואר והכתפיים והפילה לרצפה. בכך למנוע ממנו לעמוד על רגלה, האח נעמד מעל המתלוון כשהיא בין רגליו, התכוופף לכיוונה כשביד אחת הוא תופס בכתפיו שלא תקום וביד שנייה הוא אוחז בסכנן. משקרב המתלוון למקום דחף אותו הנาย, הפילו לרצפה ושם את רגליו על ישבונו של המתלוון בכך למנוע ממנו לעמוד. הנאשם נטל תיק עם כסף ומPAIR טלפון נייד והשניים נמלטו. בשל האירועים חש המתלוון ברע והתעלף.

ביהם"ש קמא קבע מתחם שנע בין 5-8 שנים וגזר על הנאשם, בגין הוגש תסקירות חיובי, 5 שנים מאסר ו- 24000 ל' פיצוי. בהם"ש העליון דחה את ערעורו הנאשם על חומרת העונש.

יוער, כי דרגת האלים שהופעלה כלפי המתלוונים בתיק זה הייתה פחותה מזו שהופעלה נגד המתלוון בעניינו. נסף על כך, העבירה לא כללה התפרצויות לתוכן דירת המתלוונים.

בע"פ 1660/19 Kvartskhava נ' מ"י (23.10.19) נדון ערורים שנאשמים שהורשעו, עפ"י הודאותם, בביצוע שוד מזין בחבורה של קשיש בן 85.

דובר בנאים שקשרו קשר לשוד את המתלוון בביתו. לצורך ביצוע מזימתם, הם הצמידו בין היתר בסדין, מסיכת פנים, סרט הדבקה וכפפות לטקס, והמתינו בינה הציבורית עד שהמתלוון ישוב לביתו. משגב המתלוון לبيתו בשעות לילה מאוחרת, עקרו אחוריו הנאים ובעת שפתח את דלת ביתו הסתערו עליו כשאחד מהם מציד בסדין, הדפווו לתוך ביתו ונעלו את הדלת. הנאים היפלו את המתלוון לרצפה, הדביקו סרט הדבקה על פיו ועיניו, הצמידו סדין לאוזנו של המתלוון ואיימו עליו שיירגו אותו. בהמשך לכך, ליפף המערער 2 את סרט הדבקה מספר פעמים סביב עיניו של המתלוון. בהמשך, ערכו הנאים חיפוש בכל חדרי הבית תוך שורשו בהם הרס, נטלו כסף מזומן וכל רכוש בעל שלו כספי, אחד הנאים נותר בזמן החיפוש ליד המתלוון. אחד הנאים אף הסיר מן המתלוון שעון, טבעת זהב ושרשרת זהב אותו ענד. במהלך השוד, הונח מעיל פניו של המתלוון, ואחד הנאים אמר לחברו "הוא דיהה אוטי, בוא נהרוג אותו, נחתון לו את הגראן". שותף אחר השיב שעדיין לחנוק את המתלוון ובהמשך לכך, בעטו בראשו של המתלוון וכרכו בחזקה חgorה סביב צווארו, כל זאת כשהמתלוון מנסה להתנגד למשען הנאים. הנאים חדל ממעשייהם רק עם כניסה כוחות משטרת ש הגיעו למקום (לאחר שהוזעקו על ידי בני משפחת המתלוון שצפו באירוע במלמות האבטחה). כתוצאה מעשייהם של הנאים נגרמו למתלוון חבלות שביגין נזק לטיפול רפואי.

ביהם"ש קמא קבע בגזר הדין כי האירוע עלול היה להסתיים בתוצאה קטלנית אל מול בני משפחתו של המתלוון צפו

במתרחש באמצעות מצלמות האבטחה, קבע מתחם עונש הולם שנע בין 6-10 שנים מאסר וגורר על הנאים 7 שנות מאסר בפועל לצד פיצוי של 15000 ₪. בימה"ש העליון דחה ערעור הנאים על חומרת העונש וקבע שבנסיבות העניין המתחם שנקבע היה מקל ועשה חסד עם הנאים.

יובהר, כי בעניין האמור קיימים היבטים חמורים יותר מאשר המצוים במקורה דן, שכן במסגרת קשר הרווחה לביצוע שוד של קשייש, להבדיל מהתפרצויות, מה גם שרמת האכזריות והפגיעה הפיזית, שכלה חניה תוך כריכת חגורה על הצוואר, היו גבירות מalto שננקטו כלפי המתלוננת. לצד זאת, קיימים היבטים דומים לא מבוטלים ולפיכך ניתן להקש מפסיד שבנדון, בשינויים המחויבים.

בע"פ 4777/17 פלוני נ' מ"י (10.1.18) נדון ערעורו של נאם שהורשע בביצוע עבירה של שוד בניסיבות חמירות ונגזרו עליו 40 חודשי מאסר בפועל. אותו נאם תכנן עם אדם נוסף לבצע עבירה שוד. השניים התקדמו לכיוון המתلون, קשיש בן 83, אשר יצא מחנותו ועשה את דרכו לעבר סניף בנק סמור במטרה להפוך את הפדיון השבועי של החנות. השניים החלו לתקוף את המתلون בצוותא בכך שהכו אותו בגבו, הפילו אותו ארضا, ובעוודו שרוע על הרצפה נטלו מכיסו סך של כ-2,000 ש"ח בזמן. לאחר מכן, המשיכו השניים להכותו בכל חלק גוף, וחיפשו בכיסי מכיסיו כסף מזומנים נוספת. כתוצאה מעשייהם של השניים, נגרמו למתلون שטפי דם ושפשופים בכתפו ובררכו, והוא סבל מכבים, רגשות והגבלה בתנועה.

בימה"ש קמא קבע מתחם עונש הולם שנע בין 36-60 חודשים מאסר וגורר על הנאים, בעל רקע נפשי ומצב גופני אקונומי קשה, עונש של 40 חודשים מאסר. בימה"ש העליון אישר את המתחם שנקבע ודחה את הערעור על חומרת גזר הדין.

מקרה זה קל בניסיבותו מן המקרה שבפניו שכן אין מדובר באירוע שכלל התפרצויות לדירת מגורים ולא נעשה שימוש בנשק קר.

בע"פ 8515/17 פלוני נ' מדינת ישראל (24.10.18), דחה ערעורו של נאם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות של שוד בניסיבות חמירות, קשר לפצע, ותקיפות זקנים. הנאם ואחריו קשרו קשר לשוד קשישה המתגוררת בגפה, הם דפקו בדלת וביקשו מים. המתלוננת פתחה את הדלת, לאחר דחף אותה לרצפה, החזיק בה בכוח והניא מגבת על פניה. לאחר המשיך לרתק את הקשישה לרצפה במשך 20 דקות ובזמן זה הנאם חיטט בדירה עד שמצא כסף שאותו גנב. השניים נמלטו. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין 5 ל-8 שנות מאסר בפועל. הנאם צער, בעל עבר פלילי נדון לעונש של 7 שנות מאסר בפועל (בנוסף הופלו במצטבר עונשי מאסר מותנה כר שירצה 8 שנים ו-3 חודשים).

בע"פ 8614/17 פלוני נ' מדינת ישראל (3.3.19), דחה בית המשפט העליון ערעור נאם. הנאם, קטין, הורשע בעבירות של שוד בניסיבות חמירות, קשר ותקיפות זקנים וכן צרפף 3 תיקים נוספים בעבירות של תקיפה ואיומים. הנאם ואחריו קשרו קשר לשוד קשישה המתגוררת בגפה. כאשר הגיעו לביתה, ביקשו ממנה מים וכאשר פנתה הקשישה להביא להם מים, הנאם הפילה ארضا, סתם את פיה באמצעות מגבת, ריתק את הקשישה לרצפה במשך 20 דקות בעודם הובילו חיפש בדירה כסף ורכוש. הנאם והאחר נטלו סך של 7,000 ₪, השאירו את הקשישה שרועה על הרצפה ונמלטו מהמקום. על הנאם, בעל רקע מרכיב ובעל פלילי, נגזרו בגין עבירות השוד 6 שנות מאסר בפועל ובגין

העבירות שצרכו 6 חודשים מאסר נוספים. כן הופעל עונש מאסר מותנה חלקו בחופף ועונשו עמד על 6 שנים ו-10 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט העליון נתן דעתו לחומרת העבירות שוד הקשיים, לפוטנציאלי הנזק הרב ולצורך בענישה ממשית ודחה את הערעור חרף גילו ונסיבותו האישיות של הנאשם.

בע"פ 6185/11 אבו גרייבה ואח' נ' מ"י (19.12.13), שהוגש מטעם המאשימה,ណון ערעורם של שלושה נאים שהורשו בתום משפט הוכחות, בהतפרצות לדירה, בשוד בניסיבות מחמירויות בצוותא, בכללת שווה, בהחזקת נשק ובחזקת סכין. דבר בנאים שקשוו קשור לשוד רופא בביתו, שהם מציינים באקדח, בסכין, באזיזונים ובסרט דבוק. השלושה נכנסו לברמה לרופא ובהמשך היכו אותו בראשו בכת האקדח, כבלו אותו, חסמו את פיו ואיימו עליו ועל רעייתו בסכין ובאקדח, שיובילו אותם לכصف ולכسطת שבבית. ביום"ש קמא גזר על הנאים שדדו 30000 ₪ בזמן, 3500 דולר ותכשיטים והותירו את הרופא ורعيיתו כבולים ונעלמים במרתף הבית. ביום"ש קמא גזר על הנאים 10 שנות מאסר. ביום"ש העליון סבר שלא ניתן משקל בגזר הדין לנסיבותם האישיות של הנאשם (אחד היה מבוגר עם עבר רחוק לא מן העניין חולה בסוכרת ובמלחמת לב, השני צער ללא עבר פלילי חולה לב מפרק סוציא אקונומי קשה, השלישי חולה לב לאחר צנטור עם עבר קל), קיבל את הערעור והעמיד את עונשם של הנאים על 8.5 שנות מאסר בפועל.

בע"פ 8788/08 מוסטפא זiad נ' מ"י (7.4.11), שהוגש מטעם המאשימה,ណון ערעורו של נאם, שהורשע יחד עם אחר, בתום שמייעת ראיות, בעבירות של שהיה בלתי חוקית, קשור לפשע ושוד בחבורה. דבר שני נאים תושבי השטחים שפרצו לדירה ברחובות דרך אחד החלונות, העירו את הדירתם בת השמונים שהתגוררה בדירה בוגפה, כבלו אותה, קשוו סמרטוט סביר עיניה, התמידו סכין לצווארתה ומשחלה לצעוק היכו אותה וגרמו לשבר באפה ולדימומים בפניה. בנוסף, הם דחפו סמרטוט לפיה. השניים נטלו מן הדירה חפצים שונים ו-500 ₪ בזמן. ביום"ש קמא גזר על הנאים 9 שנות מאסר בפועל. ביום"ש העליון דחה את הערעור על חומרת העונש וקבע כי במקרים מעין אלו, המאפיינים במרכזם של אכזריות כלפי אנשים חלשים וחסרי ישע, יש ליתן משקל יתר לעקרונות הכלול וההרעה על פני שיקולי הענישה האחרים.

abhängig, כי עיינתי בפסקה אליה הפנה ב"כ הנאשם ברם לא מצאתי לגזר ממנו גזירה שווה.

בע"פ 2684/22 אילן עמרם נ' מ"י (16.1.23),ណון ערעורם מטעם המדינה והנאם בוגע לגזר דין שהושת על נאם שהורשע בתום ניסיבות מחמירויות של אישת בת 62, חסرت ישע עם מוגבלות שכלית ונפשית. ניסיבות השוד אין מפורטות בגזר הדין ומזכיר בנאם אשר הודה בעבירות המוחוסות לו במסגרת הסדר טיעון. על הנאשם, בעל רקע פסיכיאטרי ובער פלילי מכובד, נגזרו 70 חודשים מאסר (העונש כלל הפעלה של מאסר מותנה בן 9 חודשים, חלקו בחופף). ביום"ש העליון ציין שיש ממש בערעור המדינה על קולת העונש וכי הייתה התלבות אם להיעתר לו, אולם בסופו של דבר נדחו שני הערעורם נוכח נקודת המוצא, לפיה אין דרך של ערכאת הערעור להתערב בעונש.

בהיעדר פרוט המעשים בהם נקט הנאשם בעניין האמור ובהתחשב בכך שמדובר, בנאים שלקח אחריות על מעשיו והודה במיוחס לו ללא צורך בשמייעת ראיות, קיים קושי להקים מפס"ד שבנדון למקרה שבפני).

בע"פ 3678/14 סלמאן גית נ' מ"י (21.7.15),ណון ערעורו של נאם שהורשע בתום ניסיבות מהלוננת מאסר. הנאשם ושותפו נכנסו לברמה לדירת המתלוננת, לאחר מכן שותפו של אותו מעורר הפיל את המתלוננת לרצפה, חסם

את פיה בידו ואימן עליה לבל תצעק. בהמשך, השותף الآخر קשור את ידי המתלוונת, כיסה את עיניה בצעיף ושאל היכן הכספי בבית. נגרמו למATALונת כאבים. בהמה"ש קמא גזר על הנאשם 33 חודשי מאסר וביהם"ש העליון הקל בעונשו והעמידו על שנתיים מאסר בפועל. הודגש בפס"ד כי המערער לא נקט בעצמו כל אלימות כלפי המתלוונת, כי לא הבהיר האם היה שותף לתוכנן המוקדם של חבירו וכי ניתן משקל לכך שבמהלך השוד, אותו מערער פנה לשוטפו ו אמר לו "למה אתה עושה לה ככה?". עוד אציג, כי המערער היה בעל עבר שאינו מכובד, שלא כלל עבירות אלימות ורכוש.

בר依 כי עניינו של המערער באותו פס"ד אינו דומה לזה של הנאשם שבפניי, הן מבחינת נסיבות המעשה והן מבחינת נסיבותיו של העולה. מעשה השוד בכללתו קל בנסיבותיו מזה אותו ביצע הנאשם דן, שכן בעניין GIT לעיל, רמת האלים ותוצאותיה היו נמוכות יותר, לא נעשה שימוש בנשק קר שני סוגי, לא היה ברור האם המערער היה שותף לתוכנן המוקדם והוא כוח שהמעערער ניסה להניא את שוטפו מלנקוט באלים כלפי המתלוונת. דבר במעערער שנקבע פוזיטיבית כי חלקו היחסי בביצוע העבירה היה קטן בworthy ממשמעות מזו של שוטפו, בנגדו ברור לנאים שבנדון. מבחינת הנסיבות האישיות, הרוי שעבورو הפלילי המינוי של אותו מערער מבידיל אותו לקולה בworthy מהותית מן הנאשם שבפניי.

10. לאחר ש שקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות למשיע העבירה ולמידת אשמו של הנאשם, לרבות הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערך המוגן ומדיניות הענישה הרואיה אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין מעשיו של הנאשם נע בין 11-7 שנים מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ופיצו למATALונת.

11. אין שיקולים המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם לקולה או לחומרה.

12. בתוך מתחם העונש ההולם על בהמה"ש לגזר את עונשו של הנאשם בהתחשב בשיקולים שאינם קשורים לנסיבות ביצוע העבירה. במסגרת זו הבאתិ בחשבון את השיקולים הבאים;

לחובת הנאשם עבר פלילי מכובד ביותר הכלול בחובו 13 הרשעות קודמות, לרבות בעבירות של ניסיון לרצח, התפרצויות לדירה, החזקת סכין, עבירות בנשק, ניסיון שוד מזון בחבורה, שוד מזון בחבורה, חבלה בכונה מחירה, קשר לפשע, פצעה, תקיפת שוטר, עבירות סמיים, סחיטה באוימים ועוד. הנאשם ריצה בעבר עונשי מאסר ממושכים, הופעלו בעניינו עונשי מאסר מותניים ואף הופקעה לו תקופת רישיון שארכה ארבע וחצי שנים (ת/140), ברם לא היה בכל אלו כדי להרטיע את הנאשם מלשוב לسورו. העבירות בהן הורשע הנאשם בעבר והתנהלותו המתמשכת חרף ההלכים המשפטיים שננקטו בעניינו, מצביעות על כך שהנאשם הנו אדם אלים ומסוכן, אשר סיגל לעצמו אורח חיים עברייני לאורך שנים, אשר און עליו מוראו של הדין.

לא לモותר להוסיף, כשיקול חמורה, כי אף שבמהלך ניהול ההחלטה, הציג הנאשם ובנותיו את הנאשם כמו שאיננו מסוגל לבצע עבירות מן הסוג המיחס לו בהליך דין, לרבות בשל פצעה פיזית בעברו הרחוק המגבילה, לכוארה, את יכולתו לטפס ולהשתלשל מחלון, הרי שיעין במסמכים ת/139 מלמד שהנאשם הורשע בעבר, על בסיס הודהתו, בעבירות דומות ביותר לעבירות מושא תיק זה. כך, בתאריך 16.6.09, הורשע הנאשם בניסיון התפרצויות, במסגרת טיפס על סולם מאולתר לדירת מגורים וניסיה להיכנס לדירת מגורים דרך מרפסת (ת"פ 4238/06 שלום רמלה). בתאריך 4.12.12 הורשע הנאשם בביצוע התפרצויות לדירה במסגרת הגע לדירה לראשונה לציוון, טיפס על סולם עד לחלון חדר השינה, חתר את הרשת ונכנס לדירה דרך החלון. בעל הדירה הכה את הנאשם והנאשם הפילו ארצה ונמלט מהמקום (

ת"פ 11-06-53436 שלום ראשון לציון). בת"פ (מחוזי ת"א) 40114/08 הורשע הנאשם בעבירות של קשר לפשע וניסיון שוד בנסיבות חמירות, שענין ניסיון שוד של חנות תכשיטים בתל אביב, שביצעו הנאשם עם אדם נוסף, כשהאדם הנוסף מצויד באקדח ואף עשה בו שימוש במהלך השוד.

לא זו אף זו, לרובם הצעיר, נוכחות בתי המשפט וועדות השחרורים ללכת בעבר כברת דרך חריגה לקראת הנאשם, תוך הדגש לנסיבותו האישיות ולניסיונות לשקמו, לא עלו יפה אלא נוצלו ע"י הנאשם לביצוע עבירות חמורות חוזרות, אשר הובילו להפקעת תקופות רישיון וכן להפקעה של צו מבנן בתיק ניסיון השוד בנסיבות חמירות (ראו לשם המלצה את החלטת ועדת השחרורים מיום 21.12.15 (ת/140) וכן את פס"ד של ביהם"ש העליון המורה על הפקעת צו מבנן בע"פ 6058/09 מיום 24.9.12 (ת/141)).

בהתאם לפט המאסרים ת/138, העבירות נשוא התקין דן בוצעו פחות משנהיים לאחר שה הנאשם סימן לרצות עונש מאסר ממושך בין 5-7.5 שנים.מן הראות עליה כי חרף ניסיונות המשפחה והחברים לשיער בשיקום הנאשם ואף שהוא לו מקום עבודה מסודר, המשיך הנאשם להתנהל בצורה המאפיינת במניפולטיביות ובדפוסי הסתרה, מבל' שהiscal להתנתך מארוח החיים העברייני אותו סיגל לעצמו.

ኖכח עברו הפלילי של הנאשם והtenthalothו, כמתואר לעיל,ברי כי שומה על גזר הדין לשקף נספּ לעקרון הגמול, גם את מד ההרرتעה האישית ואת הצורך להרחיק את הנאשם מן הציבור לתקופה מהותית, לבל ישוב ויפגע בו בצורה אלימה ומסוכנת.

ה הנאשם הורשע בתום ניהול משפט הוכחות. עובדה זו לא תיזקף אמונם לחובתו, ברם אין הוא זכאי להקללה הניתנת, מכני שבשגרה, לנאים הנוטלים אחריות על המינוי להם, תוך חיסכון בזמן השיפוטי וביעיר בזמן של עדי התביעה. עוד אוסיף, כי ניתן היה להתרשם במהלך שמיית הראות מן הלחץ הרגשי שהפעיל הנאשם על עדי התביעה, כמו גם מהיעדר הבעת חרטה כלשהי, אף לאחר שימוש הכרעת הדין.

נתתי דעתך לנסיבותו האישיות והרפואיות של הנאשם, שהוא חולה לב שעבר צנתרים במהלך מעצרו, כעולה מן המסמך נ/8, וכן להשפעת מאסרו של הנאשם על אשתו ובנותיו. עוד שקהלתי את העובדה שה הנאשם עוצר מזה תקופה לא מבוטלת.

בشكلו הנוכחיים שאינם נוגעים לנסיבות ביצוע העבירות, באתי לכל מסקנה שיש לגזר את עונשו של הנאשם ברף הגובה של מתחם העונש ההולם.

13. המأشימה בקשה להפעיל את עונש המאסר המותנה, בן 10 חודשים, שנגזר על הנאשם בתאריך 29.1.13 בת"פ (שלום רמליה) 4238/06 במצטבר לעונש שייגזר על הנאשם בתיק דן. מנוסח גזר הדין עולה כי מדובר במאסר מותנה במשך 3 שנים מיום מיאום שחרורו של הנאשם, בגין עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין. מפלט המאסרים ת/138 עולה כי הנאשם השחרר מן המאסר שנגזר עליו בתיק האמור (בצירוף הפקעת תקופת רישיון) בתאריך 2.1.20 העבירות נשוא תיק זה בוצעו בתאריך 28.12.21, ככלומר בתוך תקופת שלוש השנים מאז שחרור הנאשם בגין המאסר אותו ריצה ברצף מאז גזר הדין שהטיל את התנאי. בנסיבות אלו, ובשים לב לרציוון הנלמד מנוסח התנאי בגין הדין, אשר תכליתו הרתעתה הנางם מביצוע עבירה חוזרת לאחר יציאתו מהכלא, אני קובעת שה坦אי ברא הפעלה. לא מותר להבהיר, כי ב"כ הנאשם לא חלק בטיעוני על כך שהמאסר המותנה בר הפעלה, אולם ביקש להפעילו חלקו

בחופף וחלקו במצטבר. נוכח טיבן החמור של העבירות, נוכח מאפיינו של הנאשם, נוכח עברו הפלילי המכובד והתנהלותו במהלך השנים, וכן אי לكيות האחריות על המעשה שוייחסו לו, אינני מוצא כי קיימים שיקולים התומכים בהפעלת עונש המאסר המותנה בחיפוי כלשהו לעונש המאסר שייגזר על הנאשם בתיק זה.

14. נוכח כל האמור מעלה, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 שנים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו של הנאשם.

אני מפעילה את עונש המאסר המותנה בגין 10 חודשים מת"פ 4238/06 (שלום רملה) במהלך שנגורו של הנאשם בתיק זה, כך שscr הכל ירצה הנאם 10 שנים ועשרה חודשים מאסר בפועל, בגין ימי מעצרו.

ב. 12 חודשים מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, לא יעבור הנאשם על עבירות אלימות מסווג פשע.

ג. 10 חודשים מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, לא יעבור הנאשם על עבירה רכוש מסווג פשע.

ד. פיצוי בגובה של 30000 ש"ח למטלוננט. בהתחשב בගילה של המטלוננט ובצורך להבטיח שתוכל להסתיע בפיצוי, יופקד הפיצוי בкопתbihמ"ש תוך 90 יום ויעבר למטלוננט לפי פרטיהם שתמסור המاشימה.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן היום, י"ד כסלו תשפ"ד, 27 נובמבר 2023, במעמד הצדדים.